

Ishockey och religion – Eller ishockey som religion

Religion väcker känslor hos människor. Man tänker associerar inte sällan till slöja, kippa, turban eller andra plagg som visar på tillhörighet. Inom ishockey är det dräkter, färger och maskotar som visar vilken lag du är anhängare till.

Hösten 2009 hade Högskolan Väst en temavecka om mångfald och jag passade på att lyssna på islamologen Jan Hjärpes föreläsning. Hjärpe försöker avdramatisera religionen genom att förklara den som ett tillhörighetsskapande fenomen. Tillhörighet är ett positivt laddat ord. Alla människor vill känna tillhörighet. I all sin enkelhet förklarar Hjärpe att det finns begränsat antal faktorer som skapar denna tillhörighet.

- Berättelser om personer med stort symboliskt värde
- Ritualer
- Regler och lagar
- Jargong och terminologi

Om religionerna har sina gudar, profeter och helgon har ishockeyn sina legendarer som Tumba Gretsky och Salming. Samt vår tids idoler Ekman-Larsson och Zibanejav som våra ungdomar ser upp till. Hockeygudar?

Religionerna har sina typiska ritualer som dop, nattvard eller salah och hajj. Ishockeyn har tekning, straffslag och den inför match så viktiga samlingen runt målvakten.

Religionerna har sina regler (dogmer) och hockeyn har sin motsvarande regelbok där rätt och fel regleras.

Från ett historiskt samhällsperspektiv hade kyrkan i Sverige flera centrala funktioner. Den stod för undervisning, rättsväsendet, samlingslokal med mera. Och prästen var en högt respekterad patriark. I vårt sekulära samhälle måste vi lära oss att respektera alla religioner. Terrordåd av olika slag har inget med religion att göra. Det är frambringat genom fanatism. Läs gärna min blogg och just fanatiker.

